

Ekonomi**Ulligt kameldjur ny trend i Sverige**

Ann Marie Santesson Gerber tillsammans med sina alpackor i hagen vid gården. Foto: Johan Nilsson/TT

Ullig och gullig - alpäckans popularitet i Sverige växer. Allt fler skaffar sig ett eget bestånd av det sydamerikanska kameldjuret, men djurhållningen kan bidra med mycket mer än trevligt sällskap.

Alpäckan ger nämligen möjlighet till en rad olika näringsverksamheter.

I en hage strax utanför Simrishamn i Skåne rör sig ett 20-tal honor i mjuk synkroniserad flock. Något avvaktande kommer de fram och tittar nyfiket. Nära – men inte för nära.

– De är otroligt härliga djur. Men alpäckor tycker inte om att man petar på dem, det är inget kram- och gosedjur. De har stor integritet, säger Ann Marie Santesson Gerber.

Santesson Gerber arbetade som produktchef på Weibulls när hon började fundera på huruvida det skulle vara möjligt att ha alpäckor som heltidssysselsättning. 2003 gjorde hon och hennes man slag i saken.

– Vi hämtade hem 45 alpäckor från Chile. Det var jättespännande. Men det har varit väldigt stora investeringar också, vi har i princip investerat familjesilvret i det här, säger hon.

Nu driver de sitt företag på Österlen och verksamheten rymmer allt från avel till ull, utbildning och besök.

– Det är ett intressant djur eftersom man får ull. Man kan promenera med alpackor, ha dem som betesdjur och man kan också använda dem i terapiverksamhet, säger Ann Marie Santesson Gerber.

– Det som ger pengar är att sälja djur. Och vi låter spinna garn av vår ull.

Allt fler skaffar sig alpackor. Antalet djur och farmer har ökat sedan djuren hämtades hit via flera större importörer i början av 1990-talet. För tio år sedan fanns 1 500 alpackor i Sverige, enligt Svenska Alpackaföreningen som idag uppskattar antalet till runt 4 500. Någon exakt siffra finns inte.

– Många fåruppfödare har gått över till alpackor, berättar Ann-Marie Eriksson, ordförande i föreningen som har 152 medlemmar, varav de flesta är djurägare.

– En del har tre–fyra alpackor, några mellan 150 och 200 djur.

Alpackan, ett domesticerat kameldjur som ursprungligen kommer från Anderna i Sydamerika, används till en rad olika saker. Djuret är populärt, det anordnas både utställningar och upplevelser, och runt 120 gårdsbutiker säljer produkter som filtar och kläder.

– De senaste åren har vi fått flera nya företag som upptäckt att alpackullen, fleecen, är ett väldigt bra material, säger Eriksson.

– De flesta säljer garn på gårdar eller online – men också upplevelser. Det finns till och med gårdar som ordnar seminarier och yoga i hagarna.

Ingen vet riktigt vad näringar relaterade till alpackan egentligen omsätter i Sverige, enligt Svenska Alpackaföreningen. Men förhoppningen är att den svenska alpackafleecen ska slå på allvar.

– Drömmen är såklart att få sin ull uppköpt av en större industri.

Alpackan fascinerar och verkar glädja många med sin blotta närvaro. Till Ann Marie Santesson Gerbers gård kommer ofta besökare. På somrarna hålls guidade visningar för turister och om våren kommer bussbolag, pensionärsföreningar och en del företag.

– På somrarna tar vi hit äldreboenden. Vi dukar med kaffe, bullar och blommor i alpackahagen. De äldre kommer med sina rullatorer och så kommer alpackorna fram. Det är jättemysigt.

Men alpackan är inte ett djur för alla. Av de omkring 20 deltagare som varje år går på nybörjarkurser hos Santesson Gerber skaffar långtifrån alla en egen flock. Till skillnad från en hund eller häst, som gärna låter sig klappas och har behov av människor, så är kameldjuret mer självständigt, förklarar hon.

– Alpackor har aldrig behov av en människa, förutom att få mat. Det är människan som har behov av alpackan.

Så här jobbar DN med kvalitetsjournalistik: uppgifter som publiceras ska vara sanna och relevanta. Rykten räcker inte. Vi strävar efter förstahandskällor och att vara på plats där det händer. Trovärdighet och opartiskhet är centrala värden för vår nyhetsjournalistik. [Läs mer här.](#)

TT